

uden om problemet med betalingsordninger inden for vores nuværende sundhedssystem, og dér synes jeg, at SF burde se i øjnene, at som det ligger, kommer den diskussion på et tidspunkt, og vi kan lige så godt tage den nu, for der er så mange muligheder for at bruge penge i sundhedssystemet på noget, der minder om det her, at hvis vi siger ja til det hele, er der ingen ende på de skattestigninger, vi får. Dér tror jeg, den enkelte er bedst til at prioritere ved at kigge lidt ned i egen tegnebog og vurdere, om det er noget, der er så væsentligt, at man også vil bruge sine egne penge på det.

Jeg må også sige, at det er jo ganske betydelige beløb, som det her koster. Jeg har set, at Mogens Jacobsen, der er overlæge, i dagbladet Politiken har redegjort for dette, og nu citerer jeg fra en artikel, han har skrevet den 13. maj om teknologisk graviditet:

»For den sum, det koster med de mest avancerede tekniske metoder at gøre én dansk kvinde gravid, kan der oprettes fire centre for prævention og sundhedsoplysning for kvinder i de mest fødselsbelastede ulande.«

Det fortæller alligevel om dimensionerne, om hvor stort et ressourceforbrug det kræver. Samtidig med at vi har en politik i dette Folketing og i dette land, der siger, at vi er meget opmærksomme på, at overbefolkningsproblemet er meget voldsomt, vælger vi altså at prioritere til fordel for, at der kommer ekstra mennesker, frem for at vi tager os af de mennesker, der allerede er her.

Det var så det tiltalende i det, hr. Aage Frandsen sagde på SF's vegne, nemlig SF's støtte til, at det bliver lettere at adoptere. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det er vejen, vi skal gå.

Jeg synes, SF skulle tage at støtte brugerbetalingsforslagene. Men hvis det ikke kommer så vidt, kan jeg dog meddele, at jeg vil stemme for SF's ændringsforslag, selv om jeg kan se, at der er en række problemer i det, og der er megen bemyndigelse til ministeren. Men jeg regner med, at det ikke får lov til at stå, som det gør nu, hvis det bliver vedtaget. Derfor tør jeg gøre det.

Jeg skal sige, at hvis man vælger at lægge det ud, får man en gevinst, som SF ikke selv har nævnt, og det er, at de medarbejdere i sundhedssystemet, som har en etisk modvilje mod at være med i de her processer, vil være sikre på, at det bliver lagt ud.

På samme måde kunne man med fordel lægge hele abortspørgsmålet uden for det egentlige sygehussystem, så vi ikke har medarbejdere, der

går og får samvittighedskvaler til daglig. Det er ikke en sund ting, og det er ikke i overensstemmelse med god virksomhedsledelse at bringe medarbejdere i en sådan situation.

Så har fru Sonja Mikkelsen stillet et ændringsforslag, der kan lukke et hul. Jeg kan også anbefale meget varmt, at man støtter det forslag, for her får vi lukket en af mulighederne for at lave ægsortering. Jeg synes, det er fortræffeligt, at så mange gode kolleger her i Folketinget har læst det igennem med de værst tænkelige muligheder i bagehovedet. Det er godt, for det gør, at vi får lukket den slags huller.

Jeg vil endelig også meget varmt anbefale de to ændringsforslag, som fru Tove Fergo har stillet. Det er noget, der vil være med til at få lidt mere styr på et område, hvor vi desværre er på vej til at få en egentlig tingsliggørelse af mennesket, som jeg også må beklage.

Christian Mejdahl (V):

Dette lovforslag er et skoleeksempel på, hvor omfattende det er, og hvad der sker, når vi som lovgivere griber ind i naturens orden. Vi sætter et bureaukratisk værn op i håb om, at vi kan styre menneskelivet i alle dets facetter.

Selv om det er de ædleste hensigter, der ligger bag lovforslaget, har lovforslagets tekst med bemærkninger og bilagsmængden i sagen, ændringsforslagene og ordførernes taler bevist, hvor svært det er at regulere og gribe ind i naturens orden.

Da lovforslaget går videre, end jeg føler det er rimeligt, for at hjælpe barnløse, vil jeg efter at have forholdt mig til alle ændringsforslagene stemme imod lovforslaget.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Ved andenbehandlingen af dette lovforslag vedtog et stort flertal det princip, at et barn har ret til en far og en mor. Det var i hvert fald det, der lå bag det ændringsforslag, som jeg var medforlagsstiller til, at når vi skulle forholde os til de dele her, skulle det være det overordnede princip.

Jeg skal ikke kunne tolke, hvad andre har lagt til grund for deres stillingtagen, men det blev i hvert fald vedtaget, at kunstig befrugtning kun kan gives til par eller til en mand og kvinde, der lever i et ægteskabslignende forhold. Det var en rigtig beslutning, og den synes jeg vi skal holde fast i.

Det er nu engang sådan, og vi bruger det i mange sammenhænge, at et barn skal have ret